

Kunstzinnige ondernemer

Ze was kunstenaar, maar begon vorig jaar haar eigen kinderopvang. Een heel ander ondernemerschap, vol papierwerk en verplichtingen. Toch vindt Frouwine de Graaff het bij haar passen.

Oud

“Ik heb de kunstacademie gedaan. Mijn ouders wilden dat ik leraar werd, maar dat leek me niets. Ik werd meegesleept door het kunstenaarsmilieu. Zo vrij en ongeordend. Na een jaar lerarenopleiding maakte ik de overstap naar de autonome kunstopleiding. Die verflucht, die sfeer, het was een heerlijke tijd. Al snel na mijn examen kreeg ik een opdracht van de gemeente Groningen en daaruit vloeide ander werk voort. Soms vielen er gaten. Ik had het geluk dat ik in opdracht portretten kon schilderen. En destijds was er altijd het vangnet van de subsidies. Met mijn geliefde verhuisde ik naar Haarlem. Daar was het zonder netwerk moeilijker om opdrachten te vinden. Daarom ging ik alsnog lesgeven, ook veel aan kinderen. Tekenen, schilderen, een beetje muziek, theater en dans. De samenwerking met andere disciplines leverde veel goeds op. Na tien jaar wilde ik terug naar het kunstenaarschap. Lesgeven kost veel energie. Ik moest weer terug naar de bron; de verf in. Ik ging weer op zoek naar opdrachten. Dat lukte steeds beter en ik had er baantjes bij. Ik begon Italiaanse landschappen te schilderen – het leven was goed. In 2015 vond er een soort aardbeving plaats in mijn huwelijk. Een zware tijd, maar ik vind het nooit erg om vanuit niets opnieuw te beginnen. Ik ging werken in de naschoolse opvang, op een leuke plek, waar mijn kunstenaarschap werd gewaardeerd.”

Nieuw

“Dertig jaar zzp-en in de kunst geeft een zekere eigenwijsheid die zich niet zomaar laat plooiën. Dat veroorzaakte wrijving op den duur. Dus ik bedacht dat ik beter mijn eigen opvang kon bouwen: kleinschalig en persoonlijk. Vorig voorjaar ben ik begonnen met Monteverdi. Ik kwam meteen het pand van mijn dromen tegen, in Overveen. Een prachtig huis met een hoog plafond en grote ramen. In de zomer heb ik ouders en kinderen uitgenodigd. Toen ging het hard. Mijn eerste teamlid ontmoette ik bij toeval voor de deur. We raakten aan de praat, ze bleek bevoegd en enthousiast...”

Alle kunsten komen bij ons voorbij en we hebben een fijne samenwerking met de muziekschool. Ik wil kinderen met veel kunsten in aanraking brengen, maar niets hoeft. Monteverdi is nog niet rendabel, maar de belangstelling is overweldigend. Ik doe iets waar ik in geloof. Er is veel papierwerk: stukken overleggen aan de gemeente en de GGD, administratie, protocollen schrijven. En mijn telefoon moet altijd aan staan. Er valt van alles te regelen. Toch ligt dit me, want er komt veel verzinwerk bij kijken. En ik beleef veel plezier aan het clubgevoel. Samen met anderen iets opbouwen, betrokken zijn bij ‘onze’ kinderen, overleggen met ouders. En eindeloos spelen, natuurlijk.

Af en toe ga ik er even uit. Een week zingen in het buitenland of gewoon naar Middenduin. Zo heb ik alles wat ik nodig heb.” ■

Frouwine de Graaff (1966) woont in Overveen, “prinsheerlijk op de duinrand”, met haar jongste zoon. In haar vrije tijd wandelt ze graag in de duinen.